

Dvacet černých růží

Rimortis

Umazané tahy dlaní
co na duši navždy zraní
popel a prachou zradou hozený
Nekonečná chvíle samoty
stud před zrcadlem nahoty
ve smuteční síni zrozený

Nebesa oblékla černý šat
bez slunce záře zůstal chlad
a rychlost rozhřešení zdále se spásná
Vnímám tu duši čistou
kde závist nemá místo
budoucnost v osamění zůstane prázdná

Dál už musíš jít sám, převozník k sobě tě láká
já se boha teď ptám, kdo plamen svící sfouknout právo má
Dál už musíš jít sám, převozník tě k sobě láká
já se boha teď ptám a dvacet černých růží na hrob dám

Karambol během děje
sráží do beznaděje
nerovný souboj s magií
Poslední záblesk života
stíny v tváři promítá
tvé tělo na kříž přibíjí

Nebesa oblékla černý šat
bez slunce záře zůstal chlad
a rychlost rozhřešení zdále se spásná
Vnímám tu duši čistou
kde závist nemá místo
budoucnost v osamění zůstane prázdná

Dál už musíš jít sám, převozník k sobě tě láká
já se boha teď ptám, kdo plamen svící sfouknout právo má
Dál už musíš jít sám, převozník tě k sobě láká
já se boha teď ptám a dvacet černých růží na hrob dám